

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 3P/46/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612201989
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Szabo
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3612201989.3

Uznesenie

Okresný súd Partizánske vo veci starostlivosti súdu o maloletú W. F., nar. XX.XX.XXXX, a L. F., nar. XX.XX.XXXX, toho času bytom u matky, v konaní zastúpených Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom, deti rodičov: matky R. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. V., O. č. XXX/XX, a otca V. U. T. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXXX rue de la V. de N., XXXXX T., I., v konaní o nariadenie predbežného opatrenia takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Partizánske č. k. 3P/46/2012 - 20 zo dňa 07.05.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/66/2012 - 39 zo dňa 28.06.2012 o nariadení predbežného opatrenia.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným Okresnému súdu Partizánske dňa 23.04.2012 sa otec mal. detí W. a L. domáhal, aby súd nariadil predbežným opatrením úpravu styku otca s maloletými deťmi tak, aby s týmito až do návratu do krajiny ich obvyklého pobytu bol oprávnený sa stretávať vždy v druhú sobotu v mesiaci v čase od 14:00 hod. do 18:00 hod. a vždy v druhú nedeľu v mesiaci v čase od 14:00 hod. do 18:00 hod. bez prítomnosti matky s tým, že otec si maloleté deti v určenom čase pred domom matky prevezme a následne ich matke v určenom čase na tom istom mieste vráti. Zároveň navrhol, aby súd matke uložil povinnosť maloleté deti na stretnutie s otcom riadne pripraviť.

Uznesením Okresného súdu Partizánske č. k. 3P/46/2012 - 20 zo dňa 07.05.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/66/2012 - 39 zo dňa 28.06.2012, bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým súd nariadil, že Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou W. F., nar. XX.XX.XXXX a maloletou L. F., nar. XX.XX.XXXX každú nepárnu sobotu v mesiaci v čase od 14:00 hod. do 18:00 hod. a každú nepárnu nedeľu v mesiaci v čase od 14:00 hod. do 18:00 hod. v prítomnosti matky s tým, že otec si maloleté deti v určenom čase v mieste bydliska matky prevezme a následne ich matke v určenom čase na tom istom mieste vráti. Zároveň súd nariadil, že matka je povinná maloleté deti na stretnutie s otcom riadne pripraviť a otcovi stretnutie umožniť.

Súd oboznámil v predmetnej veci celý spisový materiál najmä návrh otca, uznesenie Okresného súdu Partizánske č. k. 3P/46/2012 - 20 zo dňa 07.05.2012, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/66/2012 - 39 zo dňa 28.06.2012 a zároveň spisy Okresného súdu Partizánske sp. zn. 5Em/1/2014 a sp. zn. 1Em/1/2013 a v nich zabezpečené správy.

Z úradného záznamu Obvodného oddelenia Policajného zboru v Partizánskom zo dňa 19.07.2014 vyplýva, že príslušníci hliadky boli v uvedený deň vyslaní do obce Veľké Bielice, kde sa nachádzala matka maloletých detí a otec maloletých detí so svojím právnym zástupcom, ktorý uviedol, že jeho klient má súdom stanovené termíny stretávania sa s deťmi, pričom matka maloletých detí uviedla, že ona

nechce v styku brániť, avšak deti sa s otcom odmietajú stretnúť. Podľa matky majú deti pocit strachu z otca, trasú sa, čo hliadka OO PZ aj osobne videla. Následne matka predložila príslušníkom aj lekárske správy z psychiatrickej ambulancie Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou v Bratislave. Tieto boli k úradnému záznamu zároveň pripojené.

Z lekárskej správy U.. W. M. z 1. psychiatrickej ambulancie Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou v Bratislave 18.06.2014 je zrejmé, že pri otázke o plánovanom stretnutí s otcom dochádza u maloletej K. k preladeniu smerom k negatívnej polarite emotivity, dokonca skoro až k afektovanému stuporu, pretrvávajú somatické koreláty anxiety - ranné abdomengalie, hyporhexia, iniciálna insomnia, incubus, anticipačná úzkosť, milieupathia, avoidantné správanie s dopadom na kvalitu života pacientky (bojí sa sama chodiť von, na krúžky, ku kamarátkam, ...) a stav pacientky zároveň lekárka označila za zhoršený v dôsledku exogénnych stresov (plánované stretnutie s otcom). Z uvedeného dôvodu bola nasadená antidepresívna liečba (Zoloft, Atarax), naďalej intenzívna psychoterapia, pričom je veľmi dôležité nenútiť dieťa nasilu do kontaktu s otcom, lebo sa môže stav zopakovať a to môže mať veľmi zlý dopad na psychosociálny vývin dieťaťa.

Z lekárskej správy U.. W. M. z 1. psychiatrickej ambulancie Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou v Bratislave 18.06.2014 je zrejmé, že pri otázke o plánovanom stretnutí s otcom dochádza u maloletej L. k preladeniu smerom k negatívnej polarite emotivity, verbalizuje strach z únosu otcom, naďalej pretrvávajú somatické koreláty anxiety - ranné abdomengalie, hyporhexia, iniciálna insomnia, incubus, anticipačná úzkosť, milieupathia, avoidantné správanie s dopadom na kvalitu života pacientky (bojí sa sama chodiť von, na krúžky, ku kamarátkam, ...), znovuobjavenie enurezy, pričom stav pacientky zároveň lekárka označila za zhoršený v dôsledku exogénnych stresov (plánované stretnutie s otcom). Z uvedeného dôvodu bola nasadená antidepresívna liečba (Zoloft, Atarax), naďalej intenzívna psychoterapia, kedy je veľmi dôležité nenútiť dieťa nasilu do kontaktu s otcom, lebo sa môže stav zopakovať a to môže mať veľmi zlý dopad na psychosociálny vývin dieťaťa.

Zo správy U.. W. M. z 1. psychiatrickej ambulancie Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou v Bratislave 01.10.2014 vyplýva, že lekárka navrhla nenútiť deti kontaktovať sa s otcom, ak o to deti samotné nemajú záujem. Silené stretávanie sa s otcom by malo veľmi zlý dopad na ich psychosociálny vývoj, obe deti sú už teraz neschopné chodiť samé na krúžky, prestali navštevovať svoje kamarátky, matka s nimi musí ísť aj na školský výlet, lebo inak by tam nešli, pričom všetko odôvodňujú tým, že sa obávajú toho, že ich otec proti ich vôli vezme k sebe, že ich unesie, u oboch detí napriek psychoterapii a farmakoterapii pretrváva intenzívny strach a rovnako sa otca boja aj napriek tomu, že posledná návšteva 19.07.2014 prebehla v prostredí ich domova, ktoré je im chránené prostredie a nedošlo k poklesu obáv, že by ich otec mohol v budúcnosti uniesť. Naďalej pretrvávajú somatické koreláty anxiety - ranné abdomengalie, iniciálna insomnia, incubus, anticipačná úzkosť. U oboch dievčat sa rozvinulo avoidantné správanie s dopadom na kvalitu ich života.

Zo správy Nemocnice s poliklinikou Partizánske, n.o., zo dňa 17.10.2013 vyplýva, že pri realizácii výkonu rozhodnutia došlo u maloletých detí ku kolapsovému stavu.

Z prepúšťacej správy maloletej L. z Nemocnice s poliklinikou Partizánske, n.o. zo dňa 18.10.2013 vyhotovenej U.. L. B., ošetrojúcou lekárkou súd zistil, že maloletá bola privezená na detské oddelenie lekárom RZP, ktorý bol privolaný do školy k dieťaťu na pokraji nervového zrútenia. Dieťa na základe vykonávania súdneho rozhodnutia - odobratie dieťaťa matke do starostlivosti otca reagovalo neprimerane, podľa oznámenia lekára RZP neútišiteľne plakalo, jačalo, triaslo sa pri pohľade na otca, odmietalo komunikovať. Na základe uvedených prejavov akútneho emočného stresu prítomný lekár podal sedatívnu liečbu a indikoval prevoz na detské oddelenie, kde bolo dieťa akútne hospitalizované s matkou a sestrou, ktorá mala podobné prejavy. Priebeh hospitalizácie je vyjadrený nasledovne: " 7-ročné dievča bolo privezené na oddelenie lekárom RLP s klinickými známkami akútneho emočného stresu, po podaní sedatívnej liečby. Pri prijatí dominuje výrazný negativizmus voči okoliu, úzkosť, strach, vegetatívne je nestabilná, s tachykardiou, zvýšeným tlakom, hyperventiluje. Odmieta komunikáciu a kontakt so všetkými osobami, vyžaduje len osobný až telesný kontakt s matkou a sestrou. Po prijatí je uložená na lôžko spolu s matkou a sestrou v izolovanom prostredí, kde pokračuje v kľudovom

režime a medikácii anxiolytikami. Postupne sa dieťa ukludňuje, normalizujú sa vegetatívne funkcie, pretrváva silná fyzická viazanosť na matku. Na 2.deň po stabilizácii klinického stavu bolo realizované psychologické vyšetrenie. Dieťa v stabilizovanom stave bolo prepustené do ambulantného sledovania. V prepúšťacej správe je uvedené odporúčanie pokračovať v kľudovom režime v domácom prostredí a vylúčení akútnych stresových podnetov a pokračovaní v pravidelných psychoterapeutických stretnutiach dieťaťa.

Z prepúšťacej správy maloletej W. z Nemocnice s poliklinikou Partizánske, n.o. zo dňa 18.10.2013 vyhotovenej U. L. B., ošetrojúcou lekárkou súd zistil, že dieťa bolo privezené na detské oddelenie lekárom RZP, ktorý bol privolaný do školy k dieťaťu na pokraji nervového zrútenia. Dieťa na základe vykonávania súdneho rozhodnutia - odobratie dieťaťa matke do starostlivosti otca reagovalo neprimerane, podľa oznámenia lekára RZP plačlivá, exhalovaná, po príchode matky odmieta komunikovať s okolím, pevne sa drží matky. Na základe uvedených prejavov akútneho emočného stresu prítomný lekár podal sedatívnu liečbu a indikoval prevoz na detské oddelenie. Dieťa bolo akútne hospitalizované s matkou a sestrou, ktorá mala podobné prejavy. Priebeh hospitalizácie je v správe vyjadrený nasledovne: " 8 - ročné dievča bolo privezené na oddelenie lekárom RLP s klinickými známkami akútneho emočného stresu, po podaní sedatívnej liečby. Pri prijatí vegetatívne nestabilná, prítomná tachykardia, hypertenzia, zvýšená potivosť, v emočnom prejave dominuje výrazná úzkosť a strach. Odmieta komunikáciu a kontakt so všetkými osobami, vyžaduje len osobný až telesný kontakt s matkou. Uložená je na lôžko spolu s matkou a sestrou v izolovanom prostredí, kde pokračuje v kľudovom režime a medikácii anxiolytikami. Postupne sa dieťa ukludňuje, normalizujú sa vegetatívne funkcie, pretrváva silná psychická a fyzická viazanosť na matku. V správe je uvedené odporúčanie, a to doporučené kľudového režimu, vylúčenie akútnych stresových podnetov a pokračovanie v pravidelných psychoterapeutických stretnutiach.

Z psychologického vyšetrenia maloletých detí psychológom Mgr. X. Y. zo dňa 17.10.2013 súd zistil, že mal. L. po položení otázok týkajúcich sa otca sa opäť odmlčala, nálada skleslá, miestami dysforická, emotivita labilná, prítomná psychomotorická instabilita, vzťah k otcovi negatívny, výrazne odmietavý, v prežívaní dominuje strach a hnev, prítomné je vnímanie negatívnych pocitov od otca smerom k jej osobe, v spomienkach dominujú udalosti, keď sledovali ako otec ubližuje matke, búrlivá odmietavá reakcia týkajúca sa ich návratu do Francúzska- "radšej obidve zomrieme"!!!!. Osobnosť detská, introvertná, aktuálne silno afektívne destabilizovaná po traumatickom zážitku, silne naviazaná na matku, prítomná separačná úzkosť.

Z psychologického vyšetrenia maloletých detí psychológom U. X. Y. zo dňa 17.10.2013 súd zistil, že mal. W. po položení otázok týkajúcich sa otca sa opäť odmlčala, zaujala schúlený postoj, pozorované bolo intenzívne škriabanie si poštípaného miesta až jej začala tiecť krv, nálada skleslá, emotivita labilná, vzťah k otcovi negatívny, v prežívaní dominuje strach a smútok, prítomné je vnímanie negatívnych pocitov od otca smerom k jej osobe, v spomienkach dominujú udalosti, keď sledovali ako otec ubližuje matke, búrlivá odmietavá reakcia týkajúca sa ich návratu do Francúzska- "radšej obidve zomrieme"!!!!. Osobnosť detská, introvertná, aktuálne silno afektívne destabilizovaná po traumatickom zážitku, silne naviazaná na matku, prítomná separačná úzkosť, škriabanie poštípaných miest u nej začína mať charakter sebapoškodzujúceho správania. Klinický psychológ v správe konštatoval na základe rozhovoru s maloletými a pozorovania ich prejavov, že zverenie detí do otcovej starostlivosti, ako i sťahovanie sa do Francúzska, by malo na psychiku obidvoch detí nezvratiteľný negatívny dopad. Dievčatá zároveň považujú za svoj domov Slovensko a za svoj materinský jazyk slovenčinu, na Francúzsko nemajú vytvorené žiadne väzby.

Kolízny opatrovník maloletých detí k výkonu rozhodnutia uviedol dňa 30.01.2014 a dňa 17.02.2014, že počas výkonu rozhodnutia zo dňa 16.10.2013, na ktorom bol kolízny opatrovník prítomný, došlo k negatívnej reakcii maloletých detí, ktorá vyústila do privolania rýchlej zdravotnej pomoci a ich následnej hospitalizácie v NsP Partizánske. Poukázal na lekársku správu, z ktorej vyplýva, že maloleté deti vykazovali prejavy nervového zrútenia a emočného stresu s vegetatívnymi prejavmi. Ďalej uviedol, že maloleté deti boli prepustené z hospitalizácie dňa 18.10.2013 s odporúčením dodržovania kľudového režimu, vylúčením stresových podnetov a potrebou pokračovania psychoterapeutických

stretnutiach. K ďalšej realizácii výkonu rozhodnutia kolíznym opatrovník zastáva názor, že nie je možné vylúčiť skutočnosť, že deti budú opätovne vystavené situácii, ktorá im spôsobí negatívny a psychický traumatizujúci stav a vzhľadom k uvedenému má za to, že takýto spôsob a realizácia výkonu rozhodnutia môže nepriaznivo vplyvať na celkový fyzický, psychický a sociálny vývin maloletých detí, čo nie je v súlade s najlepším záujmom. Uviedol tiež, že nie je v záujme detí vystavovať ich situáciám, ktoré im môžu spôsobovať negatívny a psychický traumatizujúci stav.

Z oznámenia detskej lekárky maloletých detí, U. W. T., zo dňa 17.02.2014 je zrejmé, že maloleté deti sú prihlásené do jej zdravotnej starostlivosti od augusta 2010, čo je 3,5 roka. Počas tohto obdobia deti zažívajú opakovane negatívne záťažové situácie, ktoré vyplývajú z neustáleho posudzovania vzájomného vzťahu ich biologického otca - Francúza, ktorý má záujem presťahovať ich do krajiny ich narodenia - Francúzska. Ďalej uviedla, že krátko po presťahovaní boli maloleté deti vyšetrené psychológom Dr. P. a pre zhoršenie zdravotného stavu boli hospitalizované na pedopsychiatrickej klinike DFN Bratislava - L. v apríli 2013 a W. v máji 2013. Maloleté deti boli veľmi dôkladne a odborne vyšetrené a na základe zhodnotenia celkovej situácie v oboch prípadoch je detskými psychiatrami doporučené, aby deti zostali naďalej v starostlivosti matky a kontakt s otcom treba zabezpečiť len v prítomnosti matky. Detská lekárka poukázala na skutočnosť, že na zdravotný stav maloletých detí negatívne vplyva celé dianie doteraz, ktoré eviduje 3,5 roka a ktorého svedkami sú maloleté deti. Podľa slov ošetrojúcej detskej lekárky maloleté deti zažívajú situácie, na ktoré sa nedá zabudnúť a ktoré ich budú ťažiť v celom ďalšom vývoji, žijú pod psychickým tlakom, v chronickom strese, v neistote z blízkej budúcnosti. Deti opakovane odmietli kontakt s otcom, o vycestovaní do Francúzska ani nehovoriac. Podľa slov lekárky situácia je stále nedoriešená, resp. hlavne nedoriešená v prospech detí a tiež podľa nej nie je normálne, aby celý deň maloleté deti trávili pod matkiným dozorom, či v škole, na krúžku, samozrejme aj cestou do školy a zo školy a aby ani nevychádzali z domu, nehrali sa vonku, nechceli nikam ísť a to všetko len z pretrvávajúceho strachu z možného stretnutia s otcom. V závere uviedla, že rozhodnutie o návrate detí do Francúzska by bolo v najlepšom záujme maloletých detí vtedy, keby sa na túto skutočnosť tešili a nemali z celej situácie dlhodobý stres, situácia je však v danom prípade opačná.

Zo správy PhDr. L. P., klinického psychológa, v ktorého odbornej psychologicko-šarostlivosti sú maloleté deti, súd zistil, že u maloletých detí sa od realizácie výkonu rozhodnutia, t.j. od 16.10.2013 výrazne pohoršil spánok, budia sa v noci s plačom, kopajú, mykajú sa a spánok je celkovo nekľudný. Do školy chodia so strachom, aj na sedení odmietli, aby ich matka počkala v čakárni, čo im predtým nerobilo problém, obe maloleté deti reagovali až panicky. Maloleté deti podľa slov klinického psychológa prežívajú neprirodzený strach z toho, že sa to zopakuje, von chodia len s dospelými. Stále rozprávajú obe o tom, že majú zlý sen, že boli unesené, obe odmietajú komunikovať na čokoľvek, čo sa týka ich otca a odchodu do krajiny, vyhýbajú sa i cieleným otázkam. Spozorované bolo celkové zhoršenie výkonnosti v škole. V závere klinický psychológ uviedol, že návrat detí do krajiny pokladá za maximálne traumatizujúci za akýchkoľvek okolností, vzhľadom na reakcie, stav detí, ako prežívali eventuálne sa nervovo zrútili v 10/13 a doposiaľ reagujú anxiózne-depresívne, v niektorých situáciách až regresne. Klinický psychológ sa domnieva sa, že iba negatívny dopad by mal taký krok, ako je odobratie detí a vrátenie k otcovi a pokladá takýto výkon rozhodnutia a realizáciu za absolútne traumatizujúci, a nepredstaviteľným množstvom psychických problémov. Uviedol tiež, že len samotná situácia, že sa dané nariadenie nezastavilo a deti nemôžu slobodne zostať s matkou na Slovensku, ktoré pokladajú za svoj domov spôsobuje iba fixovanie ich traumy, čo nezostáva bez ujmy na ich psychickom zdraví.

Podľa čl. 7 ods. 2 druhej vety zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

Podľa článku 20 ods. 1 nariadenia Rady /ES/ č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie /ES/ č. 1347/2000 /ďalej len "nariadenie č. 2201/2003"/ v naliehavých prípadoch nebránia ustanovenia tohto nariadenia súdom členského štátu prijať predbežné opatrenia, vrátane ochranných opatrení, s ohľadom na osoby alebo majetok v tomto štáte, ktoré sú dostupné podľa

práva tohto členského štátu, aj keby podľa tohto nariadenia mal právomoc rozhodovať vo veci samej súd iného členského štátu.

Podľa § 74 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 74 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku príslušný na nariadenie predbežného opatrenia je súd, ktorý je príslušný na konanie o veci. Ak nie je príslušný súd známy alebo ak príslušný súd nemôže včas zakročiť, zakročí a nariadi predbežné opatrenie podľa § 75a súd, v ktorého obvode sa maloletý zdržuje. Len čo je to však možné, postúpi vec príslušnému súdu. Účastníkmi konania sú tí, ktorí by nimi boli, keby šlo o vec samu.

Podľa § 77 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku predbežné opatrenie súd zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Podľa § 75 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

Podľa § 75 ods. 9 Občianskeho súdneho poriadku o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia doručí súd ostatným účastníkom až spolu s uznesením, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia odmietnutý alebo zamietnutý, nedoručuje súd ostatným účastníkom uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, ani prípadné odvolanie navrhovateľa; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo nariadené predbežné opatrenie.

Podľa § 76 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b) bod 2 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálno-právnej ochrane detí a sociálnej kurately vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka podľa osobitného predpisu úrad práce, sociálnych vecí a rodiny.

Miesta príslušnosť úradu práce, sociálnych vecí a rodiny sa podľa § 90 ods. 4 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálno-právnej ochrane detí a sociálnej kurately spravuje sídlom úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, v ktorého obvode po a) má dieťa obvyklý pobyt, b) sa dieťa zdržiava len po určitý čas a riešenie jeho výchovy a výživy neznesie odklad, c) sa zdržiava maloletý bez sprievodu, d) má plnoletá fyzická osoba obvyklý pobyt.

V danej veci súd uznesením Okresného súdu Partizánske č. k. 3P/46/2012 - 11 zo dňa 23.04.2012 a v súlade s ustanovením § 31 ods. 1, ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, maloletým W. a L., pre možný stret záujmov ustanovil pre konanie kolízneho opatrovníka, a to orgán sociálno - právnej ochrany detí a sociálnej kurately podľa jeho miestnej príslušnosti Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, ktorého povinnosťou je plne zabezpečiť ochranu záujmov maloletých detí v konaní a za tým účelom využiť všetky zákonné prostriedky.

Predbežné opatrenie upravuje nielen faktické pomery účastníkov, ale upravuje i právne pomery, i keď len predbežné. Súd musí skúmať naliehavosť situácie, pričom nevyhnutnosť úpravy sa ponechá na voľnej úvahe, opiera sa o výsledky urýchleného zisťovania.

Predbežné opatrenie zásadne neprejudikuje práva a záujmy účastníkov. Ustanovenie § 76 podáva demonštratívny výpočet predbežných opatrení z hľadiska obsahu, čo nevylučuje, aby bolo vydané predbežné opatrenie i iného obsahu.

Účelom predbežných opatrení je rýchla a dočasná úprava práv a povinností medzi účastníkmi konania, v danom prípade medzi rodičmi a deťmi. Jeho základnými črtami je preto naliehavosť potreby riešiť určité právne vzťahy predbežne a súčasne jeho dočasnosť, t.j. jeho trvanie je limitované do rozhodnutia súdu vo veci samej. Vo všeobecnosti nie je žiaduce riešiť komplikované právne vzťahy, ktoré si vyžadujú rozsiahlejšie dokazovanie formou nariadovania predbežných opatrení (i vzhľadom na krátkosť lehoty na jeho vydanie, ktorú poskytol súdom zákonodarca), ich účelom je len zabezpečiť neodkladný výkon a ochranu tých práv, ktoré by mohli byť v čase do rozhodnutia súdu vo veci samej poškodené, či zneužitá.

Predbežné opatrenie súd zruší, ak

- pominú dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené,
- dodatočne sa zistí, že dôvody na predbežné opatrenie tu ani neboli,
- odpadol právny záujem na takom dočasnom zabezpečení, pretože vznikla nová hmotnoprávna situácia vo vzťahoch medzi účastníkmi, ktorá robí predbežné opatrenie nadbytočným,
- povinný dobrovoľne splnil vymáhaný nárok alebo zabezpečil jeho splnenie napríklad zložením do súdnej úschovy.

O zrušení predbežného opatrenia sa rozhoduje len na návrh, na ktorý je procesne legitimovaný navrhovateľ i odporca. Len vo veciach, v ktorých nie je potrebný návrh na nariadenie predbežného opatrenia, môže súd zrušiť toto opatrenie aj bez návrhu. Uznesenie o nariadení predbežného opatrenia je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť. Jeho účinky predbiehajú právoplatnosť, a preto ak vzniknú dôvody na zrušenie predbežného opatrenia, možno ho zrušiť bez ohľadu na to, či sa stalo alebo ešte nestalo právoplatným. Zákon neustanovuje, v akom rozsahu možno predbežné opatrenie zrušiť. Z povahy predbežného opatrenia vyplýva, že teoreticky možno uvažovať o zrušení predbežného opatrenia aj sčasti, za predpokladu, že len sčasti odpadli dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené.

Súd pri rozhodovaní o zrušení predbežného opatrenia prihliadal na skutočnosti zistené v priebehu konania vo veci úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu, vyplývajúce najmä zo zabezpečených lekárskejších správ. V danom prípade došlo k situácii, kedy dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené, pominuli.

K nariadeniu predbežného opatrenia došlo z dôvodu, že je veľmi dôležité pre maloleté deti, aby vnímali vo svojom živote prítomnosť obidvoch rodičov, aj keď títo spolu nežijú a nevedia sa na forme stretávania dohodnúť. Ak by sa maloleté deti nestýkali aj so svojím otcom, vzhľadom na ich vek by mohlo dôjsť k citovému strádaniu, k postupnému pretrhnutiu všetkých citových väzieb medzi otcom a deťmi, a preto je potrebné pre zdravý vývin detí, pre ich celkový rozvoj po stránke citovej, rozumovej a aj fyzickej, zabezpečiť im aj styk s rodičom, s ktorým nežijú v spoločnej domácnosti. Súd mal pri nariadení predbežného opatrenia za to, že maloleté deti a otec by mali možnosť postupne ich vzájomný vzťah obnovovať tam, kde bol náhle pretrhnutý ich odchodom.

Uvedené dôvody však pominuli, keď v súčasnosti už nie je v najlepšom záujme maloletých detí silené stretávanie sa s otcom. Táto skutočnosť vyplýva najmä zo správ MUDr. W. M. z 1. psychiatrickej ambulancie Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou v Bratislave. Deti sa v starostlivosti toho zdravotného zariadenia nachádzajú dostatočne dlho na to, aby bolo možné konštatovať, že dochádza k postupnému zhoršovaniu ich stavu, ktorý je úzko viazaný na stres vyvolaný nutnosťou stretávania sa s otcom v zmysle vykonateľného rozhodnutia súdu. Obe maloleté deti podstupujú dlhodobu psychoterapiu, avšak táto samotná už nepostačovala pre ich zdravý vývoj, a bolo nevyhnutné pristúpiť k liečbe antidepresívnej, za pomoci farmakoterapie. Lekárka priamo navrhla nenútiť deti kontaktovať sa s otcom,

ak o to deti samotné nemajú záujem. Silené stretávanie sa s otcom by už v danej situácii malo veľmi zlý dopad na ich psychosociálny vývoj, keď obe deti sú už teraz neschopné chodiť samé na krúžky, prestali navštevovať svoje kamarátky, matka s nimi musí ísť aj na školský výlet, lebo inak by tam nešli, pričom všetko odôvodňujú tým, že sa obávajú toho, že ich otec proti ich vôli vezme k sebe, že ich unesie.

Napriek uvedeným liečbam u oboch detí pretrváva intenzívny strach a rovnako sa otca boja aj napriek tomu, že posledná návšteva 19.07.2014 prebehla v chránenom prostredí ich domova. Ani takto absolvovaná liečba neprispela k poklesu obáv, že by ich otec mohol v budúcnosti uniesť. U oboch detí naďalej pretrvávajú somatické koreláty anxiety - ranné abdominalgie, iniciálna insomnia, incubus, anticipačná úzkosť. U oboch dievčat sa rozvinulo avoidantné správanie s dopadom na kvalitu ich života. V rámci vyšetrení došlo u maloletého dieťaťa zároveň k sebaoškodzovaniu (rozškriabaniu si uštipnutého miesta až do krvi).

Všetky tieto skutočnosti svedčia pre záver, že nie je v súčasnosti daný už primárny dôvod potreby detí stretávať sa s otcom. Súd v prvom rade musí sledovať záujem maloletých detí, ktorý v súčasnosti svedčí pre záver, že ďalšie stretávanie sa s otcom, resp. už samotná predstava oboch detí, že k stretnutiam bude musieť dôjsť, spôsobuje u nich stres, v dôsledku ktorého nedochádza k zlepšovaniu psychického stavu, a to ani napriek vysoko odbornej liečbe poskytovanej im v špecializovanom zdravotníckom stredisku. U oboch detí nepostačovala samotná psychoterapia, alebo bola nevyhnutná farmakoterapia. Aj napriek tomu ďalej dochádza k zhoršovaniu stavu oboch detí práve pre pretrvávajúci exogénny stres, ktorým je už aj samotné plánovanie stretnutia s otcom. Kvalita života oboch maloletých detí sa výrazne zhoršila, keď tieto sa začínajú strániť kolektívu, fixovať sa na matku v smere, aby predišli hrozbe „únosu“ zo strany otca a odmietajú byť v inej spoločnosti samé.

Súd v prípade maloletých detí nesmie v žiadnom prípade opomenúť zhodnotiť najlepší záujem maloletých detí vo vzťahu k momentálnej situácii a zároveň vo vzťahu k príčinám vzniku takého stavu. Prvoradosť záujmu maloletého dieťaťa vyplýva najmä z čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Právo na styk dieťaťa s rodičom je predovšetkým právom dieťaťa, nie jeho povinnosťou. Najlepší záujem dieťaťa je však nevyhnutné posúdiť vo vzťahu ku všetkým ostatným záujmom. Rovnováha v záujmoch dieťaťa a rodiča nesmie byť vylúčená, avšak individuálne okolnosti môžu mať za následok zvrchovanosť záujmu dieťaťa, t. j. môže nastať situácia, kedy záujem dieťaťa prevýši záujem rodiča. V danej veci je nesporné, že záujem rodiča na stretávaní sa s maloletými deťmi by vysoko prevýšil záujem dieťaťa na zdravom somatickom a psychickom vývine. Záujem rodiča je v tomto prípade v rozpore so záujmami maloletých detí. Rovnako však súd prihliadol aj na záujem rodiča, otca, pre ktorého je potrebné budovanie si vzťahu s maloletými deťmi, avšak situácia, ktorá v súčasnosti nastala (násilné snahy o realizáciu stretnutí), je skôr na škodu budúceho duševného a citového vývoja detí, a to najmä vo vzťahu k otcovi. Realizácia nariadeného predbežného opatrenia by za daných okolností jednoznačne viedla k riziku nenapraviteľnej situácie. Súd preto musel posúdiť záujmy všetkých strán v nadväznosti na najlepší záujem maloletých detí a využiť právo kedykoľvek prijať rozhodnutie, ktoré bude zahŕňať posúdenie možného vplyvu (negatívneho aj pozitívneho) iného rozhodnutia na dané dieťa.

Vzhľadom k takto zisteným skutočnostiam súd preto s poukazom na ustanovenia § 77 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku uznesenie Okresného súdu Partizánske č. k. 3P/46/2012 - 20 zo dňa 07.05.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/66/2012 - 39 zo dňa 28.06.2012 o nariadení predbežného opatrenia zrušil, nakoľko pominuli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Partizánske na Krajský súd v Trenčíne.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník

nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.) a podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku sa v ňom musí tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Toto uznesenie je vykonateľné jeho doručením (§ 171 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery (§ 163 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).